

Różne piętra

To dzięki dużym różnicom wysokości nad poziomem morza górski krajobraz może być tak urozmaicony. Pomiędzy doliną a najwyższymi szczytami wyróżnia się kilka różnych pięter, a każde zajęte jest przez inny typ flory i fauny.

Koziorożce i kozice

Wspaniałe polacie trawy i smaczne łądzbla, ukryte między skałami, są niezwykle atrakcyjne dla kozic i koziorożców alpejskich, które wspinają się na wysokość 4000 m. Zimą śnieg bardzo utrudnia dostęp do pokarmu, co powoduje, że zwierzęta schodzą niżej. Koziorożec pozostaje w rejonach skalistych, wybierając te najmniej zaśnieżone. Kozica chroni się w lesie i może zbliżyć się do dolin, jeśli zima jest zbyt surowa.

2200 m

Koziorożec alpejski

Jedyny, który pozostaje na miejscu

Światak cały rok spędza na tej samej wysokości wierny swej kryjówce, gdzie zapada w sen zimowy, trwający od października do kwietnia.

Piętro pogórza (do 900 m)

Na to piętro składają się doliny, wieś i ostatnie tereny uprawne. Łąki są skoszone. Pręcz zostały w przeważającej mierze ukształtowany ręką człowieka.

1500 m

900 m

3000 m

Piętro niwalne (powyżej 3000 m)

Klimat jest tu bardzo surowy. Są tu tylko skały i śnieg. O piętrze tym mówi się jako o „krajnie wiecznych śniegów”, gdyż śniegi te nie topnieją praktycznie nigdy.

Piętro alpejskie (2200-3000 m)

Polacie traw i obszary skaliste zajmują rozległe przestrzenie. Nachylenie terenu jest tu coraz większe, a drzew coraz mniej.

Piętro subalpejskie (1500-2200 m)

Rosną tu prawie wyłącznie drzewa iglaste (modrzew, jodła i świerk). Siedziub ludzkich jest niewiele i są to przede wszystkim baćwki.

Piętro górskie (900-1500 m)

Cechy środowiska zamieszkanego przez człowieka są tutaj nadal widoczne, lecz krajobraz został zdominowany przez las. W jego skład wchodzi mieszanina drzew liściastych, głównie buku, i drzew iglastych (sosny i jodły).

Zając bielak

W sezonie wiosenno-letnim zając bielak nigdy nie schodzi poniżej 2000 m. Gdy nadciągają chłody, przenosi się do niższych rejonów, znajdujących się na wysokości 1000 m, odwiedzając górskie grzbiety, z których podmuchy wiatru zwiewają śnieg, odsłaniając trawy.